

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

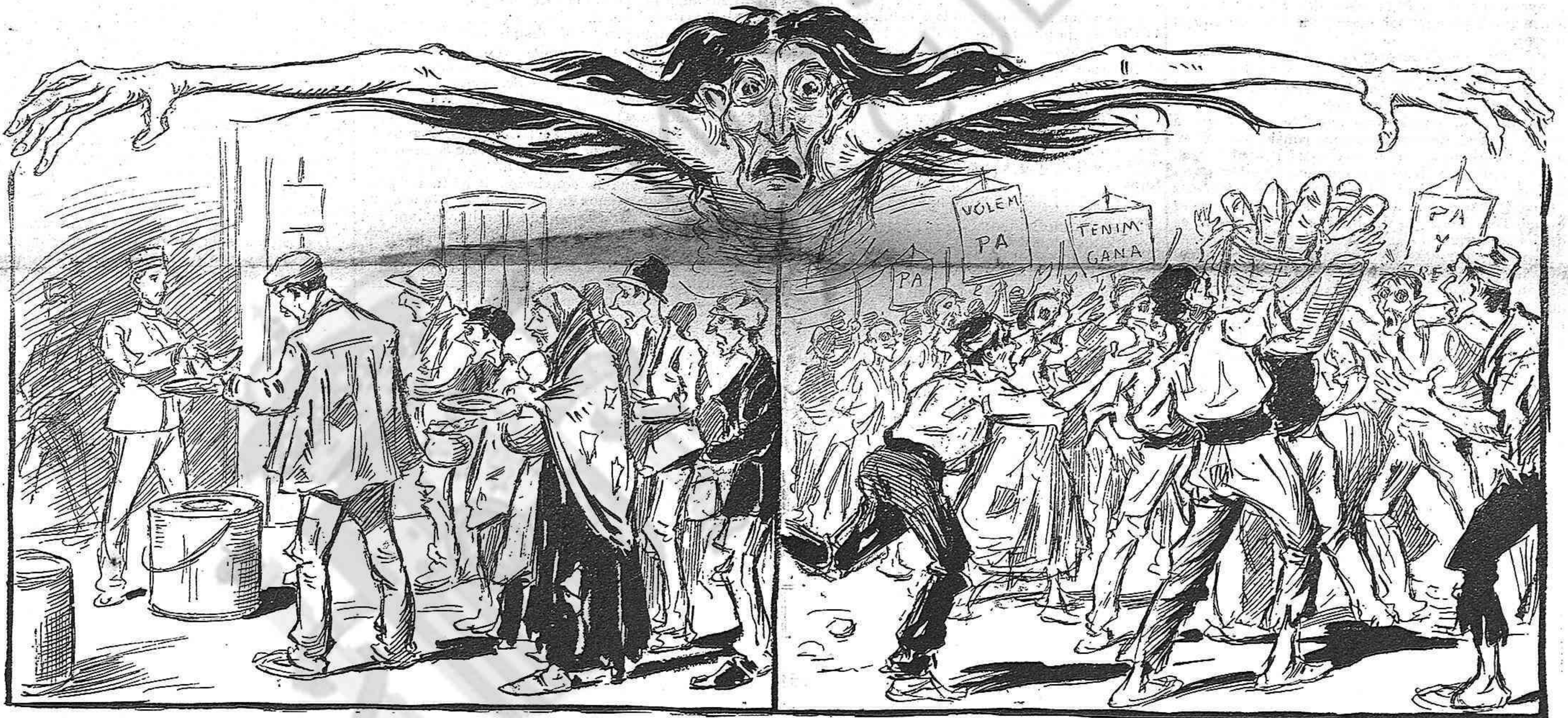
AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranger, 2'50

Panorama nacional

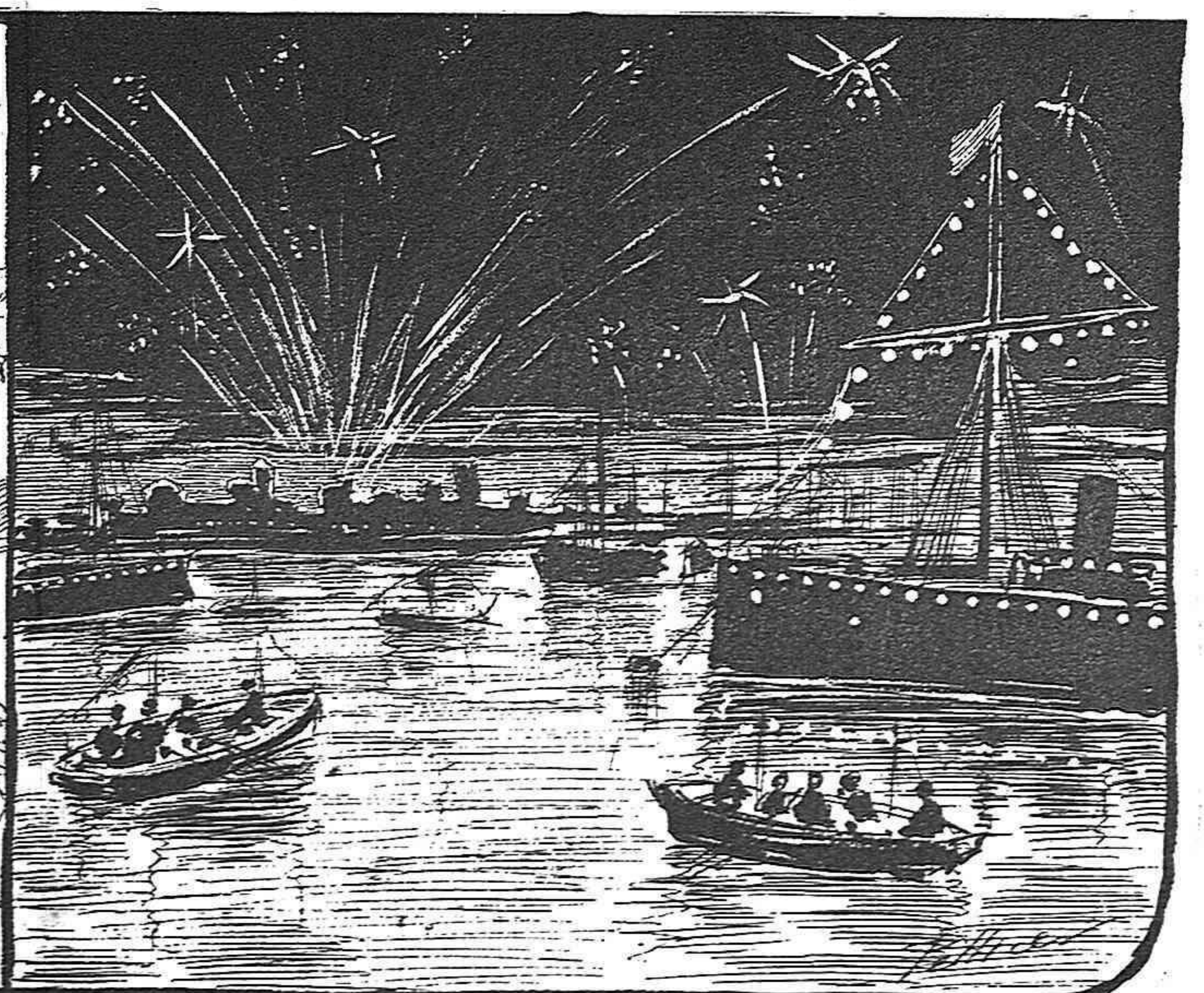

A Madrit donan la sopa,

á Jerez prenen el pá,

la meytat d' Espanya emigra...

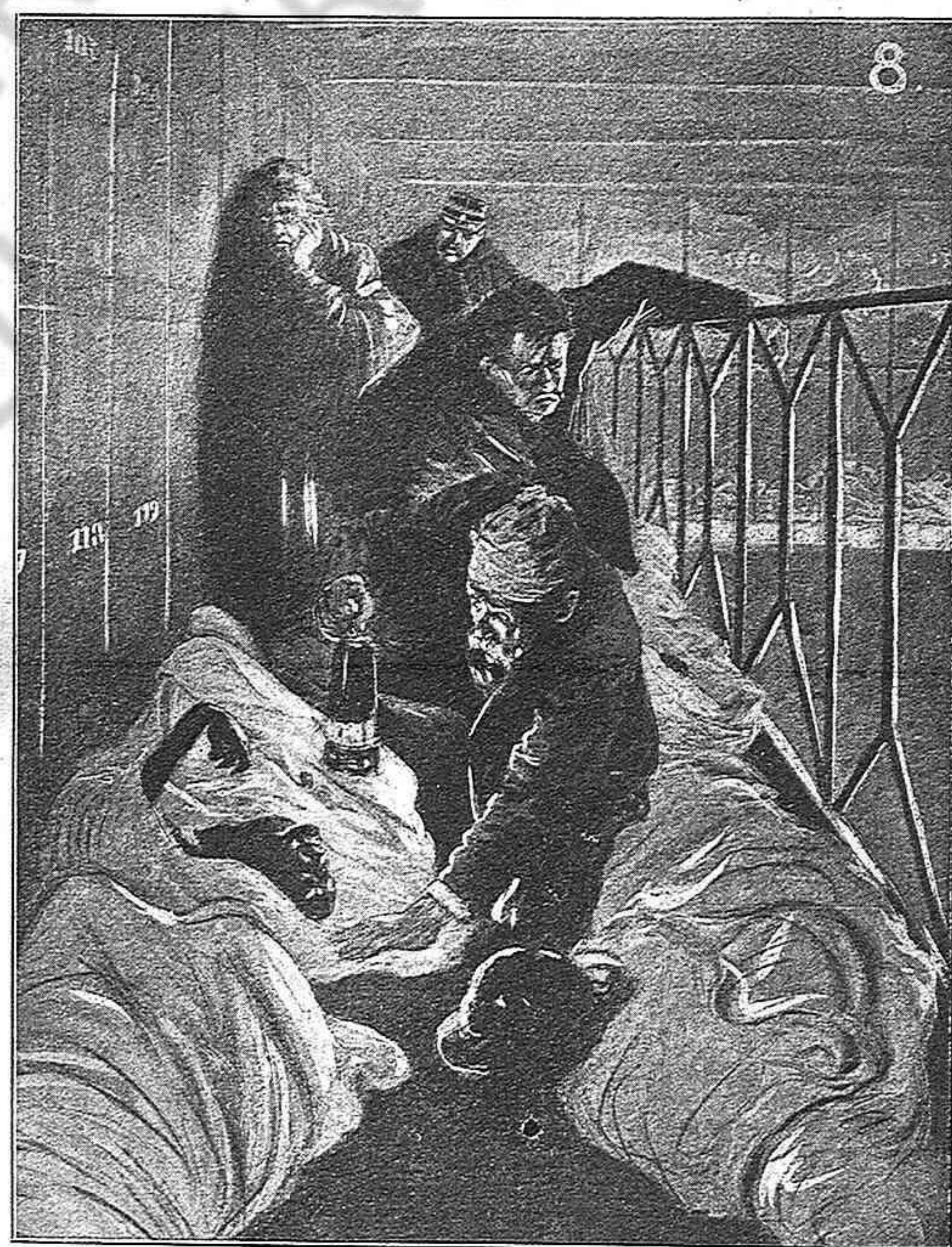
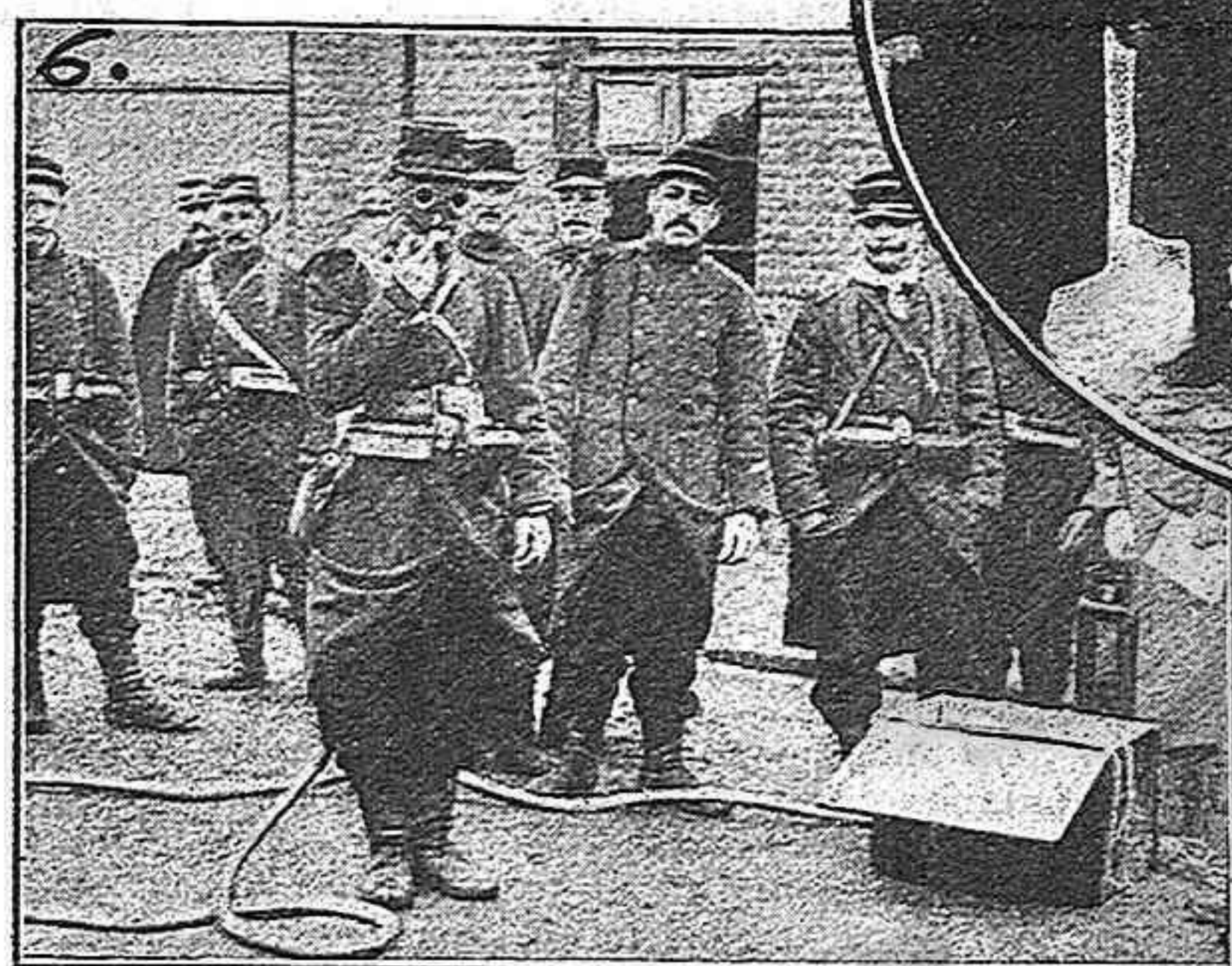
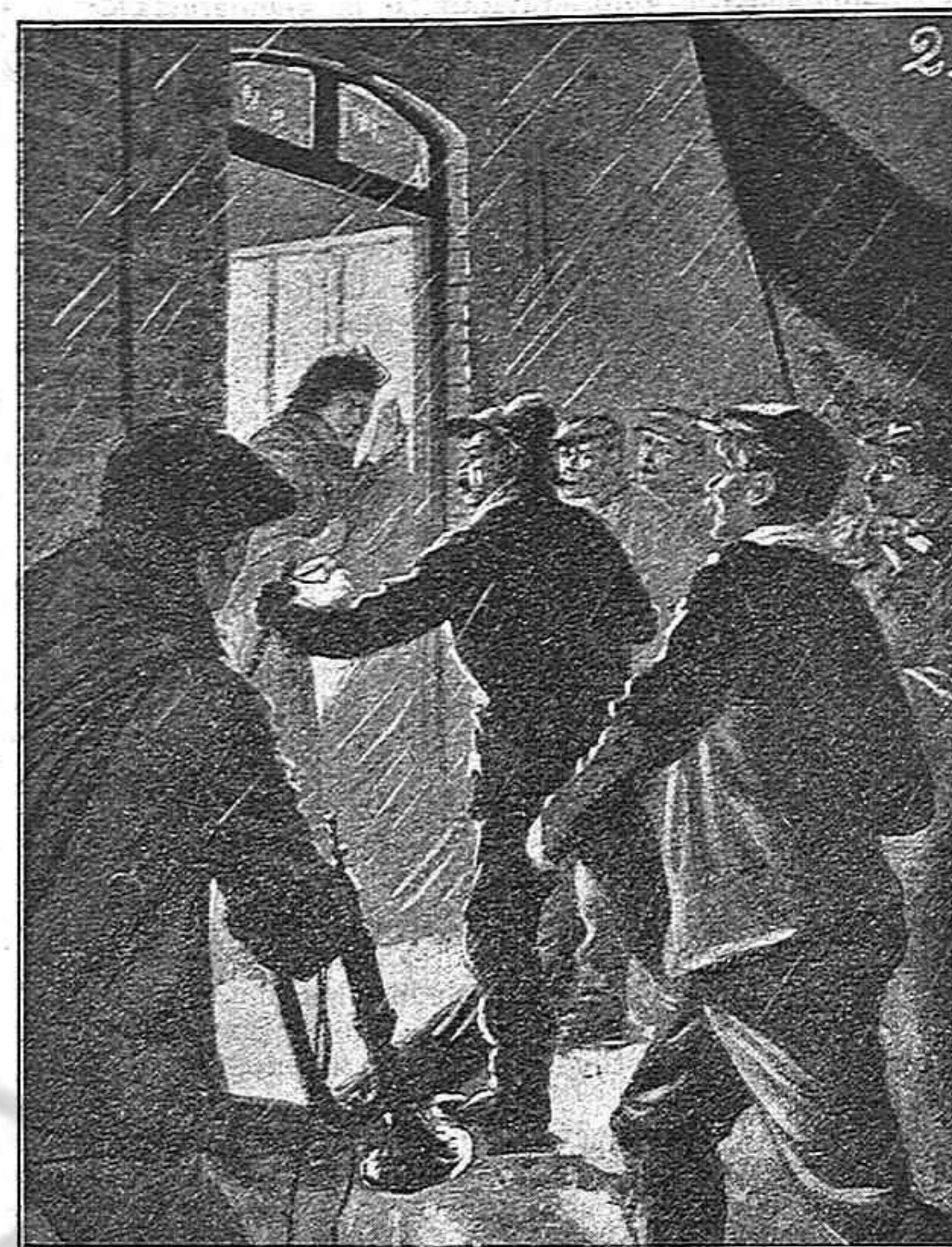
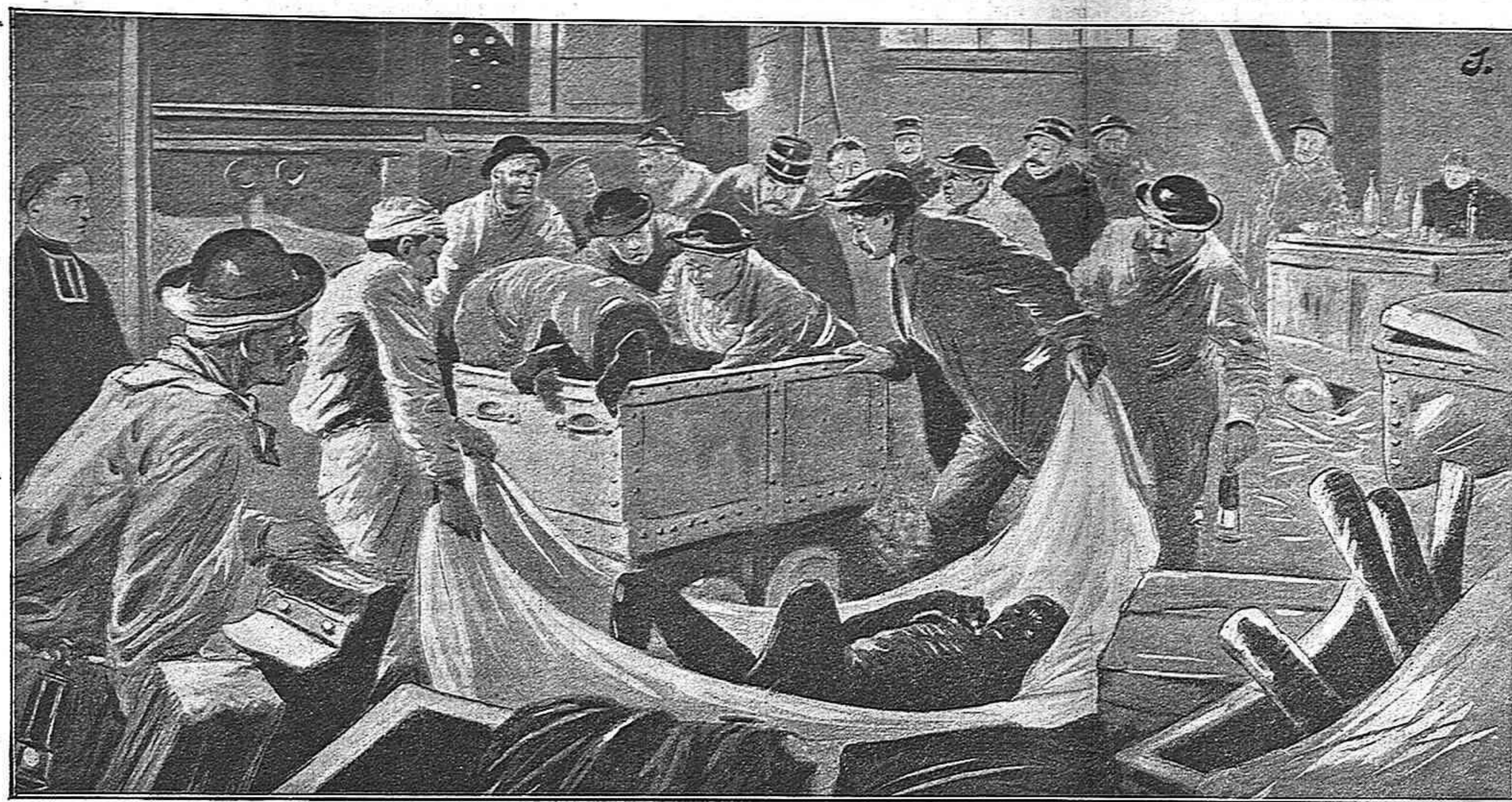

Canari, ja pots cantá.

La catástrofe de Courrières

1. Pujant cadavres del pou de Sallaumines.—2. Patrullas d' obrers recorrent de nit las casas dels treballadors de las minas, pera aconsellals'hi la huelga.—3. Miners visitant las casas dels obrers morts. (Son las qu' están marcadas ab una creu.)—4. Els gendarmes contenint á la multitud estacionada davant del pou número 3.—5. Obrers alemanys que varen anar á Courrières pera ajudar al salvament.—6. Soldats d' infantería preparantse á baixar als pous.—7. Transport dels cadavres al dipòsit.—8. Reconeixement dels cadavres extrets del pou número 4.—9. Grupo d' obrers ocupats en las operacions de salvament.—10. La multitud forçant las barreras establertes en el pou número 4.

Tramontana sanejadora

— ¡Fora tot' aquesta farda!

El sagristà inspeccionant la prenda, en ferho s'hi oposa al veurhi unas tacas blancas de cera... ó de un' altra cosa.
— ¡No es del sagristà la feyna (al fi, cremat va exclamar) l' haver de netejar llantias... no sentne las del altar!

Que ha perdut la majordona diuhen mossén Pedrerol y que li fa molta falta porque tot s' ho ha de fer sol.
Y pel poble va dihentne que quí li presentarà dihent missas y oracions ell li recompensará.
Y un escolá bastant viu á solas me li digué:
— Vosté es qui l' ha de buscar... haventla perdut vosté.

J. MORET DE GRACIA

La senyora de un ministre exclama dirigintse als seus amichs:
— Estich abrumada! Per tot arreu me plouhen pretensions, peticions y prechs... Que interessi al meu marit en aixó... Que li recordi alló altre... L' un demana una credencial... L' altre un ascens... ¡Aixó no es viure!
Y després d' exhalar un sospir exclama ab la major ingenuitat:
— Créguim que no s' pot ser dona pública.

En una oficina.
Un del públich, impacient, dirigintse al empleat li diu:
— Home: hauríau de tenir una mica més de consideració: fa á lo menos mitj' hora qu' estich davant de la finestreta.
Resposta del empleat:

— ¡Y per mitj' hora s' queixa? Jo fa més de quinze anys qu' estich darrera y no dich res.

En el moment en que anavan á conduhirlo al patibul, un condemnat á mort preguntá al butxi:
— ¡Quin dia som avuy?
— Dilluns—li respongué l' interrogat.
— ¡Valga'm Deu—exclamá l' reo—¡Quina manera més trista de comensar la senmana!

Un criat molt babieca demaná permís al seu amo per anar á tallarse 'ls cabells; pero com encare tenia que fer algunas feynas precisas, li digué l' amo:
— Enllesteix lo que hi ha que fer, y al vespre, si no fas falta, t' deixaré anar allá hont vulguis.
Arribá la nit, y precisament acudiren á la casa gran número de visitas, quan plé de impaciencia l' criat y no volguent que se 'n enteressin las personas que hi havia á la sala, tragué l' cap per la porta y digué:
— Senyoret: es molt tart; ¿me permet que vaji á que 'm tallin alló?

— Vamos á veure, noy—diu un pare al seu fill— estás á punt de cumplir disset anys y no hi ha temps per perdre. ¿Quina carrera vols seguir?
El xicot se queda una llarga estona duptant.
El pare l' estimula novament. Y á la fi respón:
— ¡No podria ferme entrar d' aprenent á casa de un senyor que visqui de renda? Es lo que m' agradaria més.

KARADA

A CASA D' UN NOU CONCEJAL
— Vinch á veure si atendrá la meva justa total referent al personal.
— Pot comensarse á explicá.
— Fa molt temps que mon carré

está tot plé de inmundicias y son tantas las bruticias que sembla tot un femé.
Un prou hu-dos-tres, pro en vá puig per hu aixó may li val.
No hi passa un municipal per veure qui ha de culpá.
La quarta qu' es ma muller va queixarse á n' el sereno pero aquest va dirli:— Bueno, sempre me ne 'n cuidaré.
Hi pres tanta paciencia y esperat passar tan temps que viure mes entre fems ja no pot ters conciencia.
Ab aixó li recomano que quan no li vinga mal fassi vení l' personal á treure'ns aquell pantano.

PEP DEL PI

ANAGRAMA

Eyna de fuster será la Total posat ab a.
A Castella diuhen que menján á la tot ab e.
El rector de sant Medí canta la total ab z.
Una noya conech jo qu' es molt guapa tot ab o.
Y per inspirarte tú busca la total ab u.

EUDALT SALA

TARGETA

S.
S. LLEÓ SALAS DE PLÁ
MATARÓ

Formar ab aquestas llettras degudament combinadas el títul de un celebrat drama.

N.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7.—Poble catalá.
4 3 1 4 3 2.—Moble.
1 4 3 7 2.—Nom d' home.
1 4 3 2 4.—Nom de dona.
1 4 3 7 4.—
7 3 4 1 4.—Fer teixir.
5 4 3 4 7.—Peix.
3 4 1 2 3 4.—Nom de dona.
5 4 3 5 4 3 4.—Carrer de Barcelons.

P.

CONVERSA

—No sabs, Ventura, que al capellá de Sant Pau lo portan fora d' aquí?
— ¡Mal llamp! Aixís com no 'ls treuhen á tots. ¿Y ahont l' envían?
— Búscaho, que ja t' ho he dit.

UN BLANENCH

GEROGLÍFICH

K I
NON
IA
X T
I.

V. MUTSU HRTE

Caballers: Joaquín Costa, Lacayo, Manuel García, Sebastián Bosch, V. Borrás, J. A. Fabrilo, Joseph Maria Pérez, José Miralles, Antonio Vallverdú, Joseph Subirats, Josep de Poboleda, El Compte de la Verola, Lluís Plumall, y P. G.: Avuy no.
Caballers: Joseph Salvá, J. Heras, Miquel Ferrats y Camps, A. Cararach, Emili Forgas, Pep Pó, Paco, M. Balcells, y Musclus: Avuy sí.
Caballer: Eudalt Sala: Els epigramas son declaradament bruts. Lo altre potser vaji.—B. M.: Gracias per l' avis.—Aguleta: Tantas mercedés.—J. Turró: Bueno.—Anton del Carme: No sáhem qué escullir; tot ho trobém prou sonso.—A. Asins: El xiste no 'ns convé.—Fréderich Badia: Aixó no son versos; aixó son picadas d' agulla.—Mossen Cloca: Ho fa massa fort.—Francés Vermell y Adriana: Sonets de dotze versos ¿qu' es modernista aixó?
—Enrich Bofill: El seu article está plé de veritats: llástima que no tinga cap més condició.—Carles de Laviola: No arriba.—Pepito: No fa per casa.—Barberet de Culera (a) Caimitos: Idem de lienzo.—Manel Noël: Farém els possibles.—J. Masó: Poca co-a.—Conseller Bullanga: No ns ha fet riure gens.—Joseph A. Torrents: No es género pera l' periódich.—Un lacayo retirat: Qui fa lo que pot no está obligat á més.—Eduart Xuclá: No val la pena. Seria ferri propaganda.—F. Valcorba P.: Donchs, no n' esperi res de bó.—Julia Carcasó: Gracias.—M. Oliver: El dibuix peca de fluix.—J. V. J. J. y J., J. G., A. A., y S. R. F.: No podém insertar las cartas que 'ns envían, per varis motus.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y G^a